71ஆ) ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அத்வைத மதத்
ஸ்தாபித்தார். ஸ்ரீராமானுஜர் விசிஷ்டாத்வை
மதத்தை ஸ்தாபித்தார். ஸ்ரீமத்வாசார்யார் த்வை
ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தார். இந்த மூ
மதாசார்யர்களும் வ்யாஸ மஹர்
அருளிச்செய்துள்ள சாரீரக ஸூத்ரத்தி
பாஷ்யம் செய்துள்ளார்கள். அவைக
ஸ்ரீராமானுஜர் உபநிஷத்தில் உ
வாக்யங்களுக்கு அர்த்த நிர்ண
செய்யப்பட்டுள்ளது.

71இ) உபநிஷத்தில் பேதத்தைச் சொல்லும்
வாக்கியங்கள் உள்ளன. சில அபேதத்
சொல்லுகின்றன. ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் அபேதத்தை
ஐக்கியத்தைச் சொல்லும் வாக்கியங்களை முக்
ப்ரமாணமாகக் கொண்டு பேதத்தைச் சொல்
வாக்கியங்களுக்கு (கௌணமாக) அத்து
முக்யத்துவம் அளிக்கத் தேவையில்லை என்று அர்த்
பண்ணினார். ஸ்ரீ மத்வாசார்யர் பேத வாக்கியங்க
ப்ரமாணமாகக் கொண்டு அபேத ச்ருதிகளு
கௌணமாக அர்த்தம் சொன்னார்.

71ஈ) ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் உபநிஷத் வாக்கியங்கள் எல்லா
முக்கியமானவை. அவைகளில் முக்கிய வாக்யங்
முக்கியமற்ற வாக்யங்கள் என்ற பேச்சிற்கே இடமில்
ஆகையால் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் பேத
உண்டு. அபேதமும் உண்டு. ஒன்றுக்கொன்று முரண
பேதாபேதங்களை – சரீர – ஆத்ம பாவத்தைச் சொல்
கடகச்ருதிகளைக் கொண்டு சேர்த்து வைத்தார். அதா
சரீரம் வேறு, ஆத்மா வேறு என்பதால் பேதச்ருதிகளுக்
சரீரமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுக்கொன்று விட்டுப் பிரியா
சேர்ந்தே இருப்பதால் சரீரவாசி சப்தம் சரீரி ப்ர்யந்

சொல்லும் என்ற ந்யாயத்தால் ப்ரபஞ்ச ப்ரஹ்மங்களுக்கு அபேதம் இருப்பதால் அபேத ச்ருதிகளுக்கும் முக்கியமாகவே அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது என்று அருளிச் செய்தார்.

72 அ) ஸ்ரீ பாஷ்யத்தையாவது ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் கற்கவேண்டும்

ப்ரமாணமாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நூல்களில் ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் தோன்றினால் ஒன்றுக்கும் ப்ராமாண்யம் குறையாமல் இயைபு பொருள் கூறுவதுதான் சிறந்ததாகும். இப்படிப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த நூற்களில் ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜர் இயற்றிய ஸ்ரீபாஷ்யம் முதல் தரமாக கணிக்கப்பட்டதாகும். விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தக்கொள்கைகளை அறிய விரும்புபவர் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைப் படிக்காமல் இருக்க முடியாது. சொற்சுவை பொருள்சுவை இவ்விரண்டும் பொருந்தியது. ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஒன்றே என்று சொல்லுவது மிகையாகாது. வித்யையில் ருசி கொண்ட ஒவ்வொருவனும் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைப் படிக்காமல் இருந்தால் அவன் **ஏமாந்து போனவன் என்றே சொல்லலாம். “ சுருக்கம் கற்று விரிவு கற்க” என்ற பழமொழிப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை கற்க விரும்புவோர் சுருக்கமான வேதாந்த ஸாரத்தை முதன் முதல் படிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.**

ப்ரஹ்மசூத்திர வ்யாக்யாநம் என்ற விஷயம் ஒன்றையே ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் மூன்று விதமாக விரித்திருக்கிறார். ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம் என்று. இவற்றில் ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் காட்டிலும் வேதாந்ததீபம் ஸங்க்ரஹமாகும். அதைக் காட்டிலும் வேதாந்தஸாரம் சுருக்கமாகும். ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்த தீபம் இவற்றில் இல்லாத அநேக விஷயங்கள் இதில காணப்படுகின்றன.

72ஆ) ஸ்ரீ பாஷ்யம், வேதாந்ததீபம் இவற்றைப் படிப்பத
இதர சாஸ்திரங்களில் பயிற்சி வேணும். சூவதா
ஸாரத்தைப்படிப்பதற்கு இதர சாஸ்திரநுகளில் பயிற்சி
ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் அதிகப் பயிற்சி
தேவையில்லை. மிகவும் குறைந்த 0 ஙானத்தைக்கொண்
இந்நூலைப் படித்து விடலாம்.

72இ)மீமாம்ஸை என்பது ஒரே சாஸ்த்ரம். சூவதத்
பொருளை விவரிப்பதே மீமாம்ஸை எனப்படும். அ
இரண்டு பாகநுகள். கர்மாகாண்டம், ப்ரஹ்மகாண்டம் எ
கர்மகாண்டத்தை ஜைமிநி மஹரிஷி விவரித்
ப்ரஹ்மகாண்டத்தை ஸ்ரீ பாதராயண (வேதவ்யா
பகவான் விவரித்தார். கர்மகாண்டம் ப்ரஹ்மகாண்
இவ்விரண்டையும் சேர்த்து ஒன்றாக
கொண்டுள்ளார்கள். ஆகையால் வேதாந்த விசாரம
மீமாம்ஸை ஒன்றே என்று கொள்ளவேண்டும்.

72ஈ) வேதங்களில் தத்துவங்கள் மூ
விதமாகப்பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (1) ஜீவன்,
அசேதநன், 3) பரமாத்மா என்று. சில வேதவாக்கயங்
இம்மூன்று தத்துவங்களையும் ப்ரஹ்மமென்
கூறுகின்றன. ஆதனால் மற்ற பொருள் இல்லை எ
சொன்னது போல் தோன்றும், சில வாக்யங்
இம்மூன்றையும் வெவ்வேறாகக் குறிக்கும். அதன
இவை ஒன்றுக்கொன்ற கலசாமல் தனித்தனிப் பொருட்
என்று சொன்னதுபோல் தோன்றும். உலகமெல்
ப்ரஹ்மஹ்வருபமே என்றும், ஒரு சரீரத்துக்கு அ
அவயவங்கள் இருப்பதுபோல் அந்த ப்ரஹ்ம
ரூபத்துக்கு மற்ற தத்துவங்கள் ப்ரகாரம் அல்லது விசே
மாய் நிற்கும் என்றும் பொருள் கொண்டு இர
விதமான ச்ருதிவாக்யங்களுக்கும் பொ
கொள்ளப்பட்டது.

72உ) வேதோந்த ஸாரத்தில் வேத, இதிஹாஸ, புராண, ஆகமாதி சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீய பதியான நாராயணனையே ஜகத்காரணமாகக் கூறுகின்றனவென்று நிரூபிக்கப்பட்டது. ஸாங்கியம், யோகம், பாசுபதம், ஜைநம், பௌத்தம் முதலான அவைதிகமதங்கள் யுக்திக்குப் பொருந்தாதவை என்று காட்டி வைதிக மதமே அதிலும் விசிஷ்டாத்வைதமதமே ப்ரம்மசூத்திரகாரருக்கு இஷ்டமானது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மோக்ஷத்துக்கு உபாயமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் உபாஸநைகளின் மஹிமையைப் பற்றி பரக்கப்பேசி அதில் வரும் ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதாநம் கூறப்பட்டது.

72ஊ) முடிவில் முக்திஸ்வரூபத்தையும் இதரமதக்காரர் கொள்கைப்படி முக்தி ஸ்வரூபங்கள் உபநிஷத்துக்களுக்கு எதிரானவை என்பதையும், முக்தி ஆனந்தரூபம் என்பதையும், பரமஸாம்யம் எப்படிப்பட்டது என்பதையும் நிரூபித்து தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் சுருக்கமாய் ப்ரம்மசூத்திரப்பொருளை விரும்புமவருக்கு இந்த வேதாந்தஸாரம் அரியதொரு மருந்தாகும்.

73) யாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு எம்பெருமான் திருவடிகளை சரணடையவேண்டும்?

நிகமாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த குருபரம்பராஸாரம் -- இறுதியிலுள்ள பாடல்கள்

என்னுயிர்தந் (து) அளித்தவரைச் சரணம் புக்கு
யானடைவே அவர் குருக்கள்
நிரை வணங்கி பின்னருளால் பெரும்பூதூர்
வந்த வள்ளல் பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால் நம்பி
நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனை நாதன் இன்னமுதத் திருமகளென் றிவரை முன்னிட்(டு)
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே.

ஆரணநூல்வழிச் செவ்வை அழித்
மைதுகா்க்கோா்
கூரண மாயவா் வாதக் கதலி
மாய்ந்தபிரான்
ஏரணி கீா்த்தி இராமா னுசமு
இன்னுரைசோ்
சீரணி சிந்தையி னோம்சிந்தி யோமி
தீவினையே.

என்று குரு பரம்பரையே போற்றியுள்ளனா்.

74)ரகஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் காணப்படும் பாஷ்யபாரருடைய ஸ்ரீ ஸுக்திகளின் பெருமை

சரமஶ்லோகாதிகாரம் , "தேவாந் ருஷீ
பித்ருந்பகவதாத்மகாந்த்யாத்வா
ஸந்தா்பய"(தேவா்களையும் ரிஷிகளை
பித்ருக்களையும் எம்பெருமானை அந்தா்யாமிய
உடையவா்களாக தியானித்துத் தா்ப்பணம் செய்து) எ
நித்யப்ரப்ருதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா் அருளிச்செய்தபடி
தத்தத்தேவதா ஶரீரகனாகப் பரமாத்மா
அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தத்தத கா்மநுக
அநுஷ்டிக்கை ஶாஸ்த்ரபல ஸித்தமானவிடத்தில்
உபாஸாத்ரைவித்யாத்" (ப்ரஹ்மஸுத் 1-1
என்கிறபடியே ப்ரதா்த்தந விக்யாதி களில் விஶேஷ்ய
திவ்யாத்மஸ்வ ரூபத்தா
சேதநாசேதநவிஶிஷ்டனாகவும் பரமாத்மா
உபாஸியாநின்றாலும், விஶேஷண
சேதநாசேதனங்களில் ஆராத்யத்வமில்லாதாப்போ
இவ்விடத்திலும் விஶேஷணமான தேவா்ஷிபித்ராதிக
இவன் ஆராதிக்கிறானல்லன்.

75) சிங்கத்தின் உடம்பில் ஒட்டிக்கொண்ட ஜந்து அடையும் பலன்

ரகஸ்யத்ரஸாரம் அதிகாரிவிபாகாதிகாரத்தில் நிகமாந்த மகாதேசிகன் “ ஒருமலையில் நின்றும் ஒரு மலையிலே தாவும் ஸிம்ஹஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப் போலே பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸாரலங்கநம் பண்ண அவரோடு உண்டான குடல் துவக்காலே நாம் உத்தீர்ணராவுதோம்” என்று முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த பாசுரம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

76) திருக்குருகூரில் நம்மாழ்வார் திருவடிகளுக்கு இராமானுசன் என்று பெயர்

இராமாநுசர் திருக்குருகூரில்˙ “மதுரகவிகள்” என்ற திருநாமமாயிருந்த ஆழ்வார் திருவடி நிலைகளுக்கு “ராமானுசன்” என்று திருநாமம் ஆகவேணும் என்று உடையவர் பிரார்த்தித்ததை ஆழ்வார் அங்கீகரித்தார். பிள்ளானுக்குத் “திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்” என்ற திருநாமம் சாத்தி, ஆழ்வார் விஷயத்தில் நன்றியை வெளிப்படுத்தினார்.

77) ஸரஸ்வதி தேவி கொண்டாடிய வேதாந்த ஸாரம்

உடையவர் ஒரே ராத்ரியில் வேதாந்த ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்தை எழுதி காஷ்மீரத்து அரசனிடம் கொடுக்க அவனும் அங்குள்ள ஆலயத்தில் “ஶாரதாதேவி” என்னும் ஸரஸ்வதியின் கையில் அதை வைத்துக் கதவை மூடித்தறந்து பார்க்க, அந்த க்ரந்தம் அவளுடைய தலையிலேயிருக்க, ஶாரதா தேவியும் அஶரீரி வாக்காலே உடையவரைக் கொண்டாடினாள்” காஷ்மீர அரசனும் எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து, போதாயன வ்ருத்தியின் ஸங்க்ரஹமான ஸ்ரீ கோஶத்தை உடையவர் கையில் கொடுத்தான். அந்த வ்ருத்தி ஸங்க்ரஹத்தைப்

ம்ருத்யுபோன்ற திருமங்கையாழ்வாருடைய
திருமுகமண்டலமாகிற தாமரையை அலர்த்தும், ஸூர்
போன்றவராயும், ஶிஷ்யாசார்ய க்ரமத்திற்கு ஸீமாபூமிய
கூரத்தாழ்வானுக்கு, ப்ராப்யப்ராபக பூதராயுருக்
எம்பெருமானாரை, ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறேன்.

119) மாறன் அடிபணிந்துய்ந்த இராமாமனுசன்

ஸ்ரீ பராங்குஶ பாதாப்ஜ ஸூரபீக்ருத மௌளயே
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந நாதாய யதிராஜாய மங்களம்

(நம்மாழ்வாரின் திருவடித் தாமரைகளா
மணமூட்டப்பெற்ற திருமுடியை உடையவ
கூரத்தாழ்வானுக்கு நாதரான யதிராஜருக்கு மங்க
உண்டாகுக.)

**120) பெரிய நம்பியின் நல்லருளுக்கு இலக்க
இராமானுசருக்கு மங்களம்**

பூர்ணாய பூர்ண கருணா பாத்ராய அமிததேஜஸே
மாலாதர ப்ரியாயாஸ்து யதிராஜாய மங்களம்

(பெரிய நம்பியின் பூர்ண கருணைக்கு இலக்கானவர
ஒப்பற்ற ஒளியையுடையவராய், திருமாலை யாண்டானு
இனியவரான யதிராஜருக்கு மங்களம் ஆகுக.)

ஜயஜய ஜநிஸிந்துமக்நாத்ம ஸந்தாரகக்ராமணீ:
ஜயஜய பஜநீய கூரே*ஶ*முக்யை ப்ரஸீத ப்ரபோ !
ஜயஜய விதுஷாம் நிதே ! ஜாக்ருஹீ ஜாக்ருஹீ ஸ்ரீநிதே ! ஜாக்ருஹீ

(யதிகட்கரசரே ! தூயநெ00சினரே ! உமக்கு வணக்கம் : வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுவீராக. பிறவிக்கடலில் அழுந்தி நிற்கும் ஆத்மாக்களைக் கரையேற்றுவதில் தரைசிறந்தவரே ! கூரத்தாழ்வான் முதலானவர்களால் ஆ*ஶ்*ரயிக்கப்படும் தலைவரே ! அருள்வீராக ! பேரறிவாளர்க்கு நிதி போன்றவரே ! கைங்கர்யச் செல்வத்திற்குக் கொள்கலமாய் இருப்பவரே ! பள்ளியெழுந்து வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுவீராக)

118.) **) கூரத்தாழ்வானுக்கு உபாயமுமாய், உபேயமுமாய் விளங்குபவர் இராமானுசரே**

) *ஶ்*ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ ராஜஹம்ஸம்
ஸ்ரீமத் பராங்கு*ஶ* பதாம்புஜ ப்ருங்கராஜம்
*ஶ்*ரீபட்டநாத பரசால முகாப்ஜமித்ரம்
*ஶ்*ரீவத்ஸசிந்ஹ*ஶ*ரணம் யதிராஜமீடே

*ஶ்*ரீரங்கத்துக்கு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளாகிற தாமரைப்பூக்களில், ஹம்ஸ*ஶ்*ரேஷ்டம் போனறவராயும், கைங்கர்யாபிநிவே*ஶ*மாகிற ஸமபத்தையுடையராய், பராங்கு*ஶ* முஸ்வஸுூக்திகளால் ஸம்ஸாரிகளைத் தலைவணங்கப் பண்ணுமவரான நம்மாழ்வாருடைய, பரமயோக்யமான திருவடித்தாமரைகளில், மகரந்தத்ததை யளபுக்கநுபவிக்கும வண்டு போன்றவரையும், ம ந்களா*ஶ*ாஸந ரூபை*ஶ்*வர்யத்தையுடைய பெரியாழ்வாருடையவும், பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுக்கு

பொறாமைகொண்ட அத்வைதிகள் பறித்துக்கொண்ட அதன் அர்த்தங்களைத் தேக்கிக் கொண்டிரு கூர்த்தாழ்வானைக் கொண்டாடினார் இராமானுசர்.

78) எம்பெருமானார் திருத்திப் பணிகொண்ட வைஷ்ணவருடைய பிள்ளை

எம்பெருமானார் தம்முடைய ஸ்ரீ பாதத்தி ஆ*ஶ்*ரயித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவருை பிள்ளைக்கு ஏகாயநரோட்டை தொடர்புண்டாக நம்மே ஸம்பந்தமுடையவன் ˙வ்யபிசரித்து (வழிதவறிப் பே அநர்த்தப்பட வொண்ணாது என்று பெருமாள் எழுந்த நிற்கச செய்தே அவனும் அங்கே ஸந்நிஹிதனாக. கூர ! உனக்கு ப்ரமாணங்களால் காட்ட லாம்படி ஜ் நபௌஷ்கல்யமில்லை (உனக்கு அதற்குத் தகு ஞானம் ஏற்படவில்லை) நான் வேதாந்தங்க அறுதியிட்டிருக்கும் பொருள் இவ்வாத்மாவுக் தஞ்சமாயிருக்கும் அர்த்தம் த்வயமல்லதில்லை எ பெருமாள் திருவடிகளில் ஸ்ரீ சடகோபனை எடுத்து ஸத் பண்ணிக்கொடுத்தருளினார்' அவரும் அன்று தொட த்வயநிஷ்டரானார்.

79) திருவாய்மொழியை அர்த்தத்தே அனுபவிக்கவேண்டு

வார்த்தாமாலை (373) வார்த்தை' முதலியாண்ட திருவாய்மொழி ஓதுகிறபே உடையவரெழுந்தருளியிருந்து ஒருபாட்டுச் சந்தையி அளவிலே அதினுடைய அர்த்தாநு ஸந்தாநத்தா பரவ*ஶ*ரானார்.

80) ஆளவந்தாரின் ஏகலவ்யன்

வார்த்தாமாலை (441) வார்த்தை ' ஆளவந்தார் எம்பெருமானார் ஏகலவ்யனன்றோ' என்றார் எம்பார்.

81) உடையவர் அருளிச்செய்த செம்பொருள்

பெரியாழ்வார் திருமொழி (5-4-3) “ எம்மானா ! என் குலதெய்வமே ! என்னுடைய நாயகனே ! என்ற இம்மூன்றாலும், தேஹாத்மாபிமாநமும் அந்ய ஶேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் கழிந்தபடி – என்று உடையவர் அருளிச்செய்வார்.

82) திருமாலிருЗ சோலை மாயன் அருளிச்செய்த வார்த்தை’ நம் இராமானுசரைப் பற்றினார், “உன்னையொழிய வேறு புகலற்று இருக்கிற என்னை என்று கூறலாமோ?

திருப்பாவை (23) (யாம் வந்த காரியமாராய்ந்தருள்) அழகர் கிடாம்பியாச்சானை அருள்பாடிட்டு ‘ஒன்று சொல்லிக் காணாய்’ என்ன, அபராத ஸஹஸ்ரபாஜநம் என்று தொடங்கி ‘அகதிம்’ என்ன “ நம்மிராமாநுசனை யுடையையாயிருந்து வைத்து’ அகதிம்’ என்னப்பெறாய் என்றருளிச்செய்தார்.

83) இராமனுடன் காட்டிற்கு எல்லோரும் சென்றார்கள் என்ற கூற்று எவ்வாறு பொருந்தும்?

பெருமாள் திருமொழி (8-6) (சுற்றமெல்லாம் பின் தொடரத் தொல்கானமடைந்தவனே) எல்லாரும் போனார்களோ? சிறிதிடம்போய் மீண்டதென்றன்றோ சொல்லிற்று? என்ன, “அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி” என்று சொன்ன எல்லாவடிமையும் செய்யும் இளையபெருமாள் போகையாலே எல்லா பந்துக்களும் கூடப்போனார்களாய்த்திறே—என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்தருளினார்.

84) நம்குடி என்றால் எதைக் குறிக்கும்?

பேரையுடைய ஸ்ரீபா ஞ்சஜந்யமும், கலிதோவ பூதமாய்க் காணப்படுகிற இந்த லோகத் ரக்ஷிப்பதாகவே எம்பெருமானார் அதிகரித்த கார்யத்து ஸஹகாரிகளாய்க்கொண்டு அ பக்கலிலேயாய்த்தென்கிறார். அன்றிக்கே, ஞ்சாயுதங்களும் எம்பெருமானாராய் வ திருவவதரித்தன.

116) கீதையின் ஆழ்பொருளை அறிவித்த இராமானுசர்

வேதாந்த தேஶிகர் அருளிய கீதாபாஷ்ய தாத்பர் ந்த்ரிகையின் முதல் ஶ்லோகம்.

யதிபரிப்ருடோ யத்கீதார அதர்ஶயதஞ்ஜஸா

நிகமபரிஷந்நேதீயாமஸம் ஸுதாமயமாஶயம்

ஜநநபதவீயாதாயாதஶ்ரமாபஹரா தியம்

ஜநயது ஸ மே தேவ : ஸ்ரீ மாந் த ஜய ஸாரதி:

(எந்த தேவனுடைய கீதைக்கு யதிராஜர் ே ஸமூகஹத்திற்கு அருகிலிருப்பதாய், அமுதமயம கருத்தை நன்கு காட்டினாரோ, திருவின் நாயகன அந்தப்பார்த்தஸாரதியான தேவன் பறந்தும் செத் நின்றிடரும் பேதைமையைத் தீர்க்கும் அறிவை என உண்டாக்கு வானாக.)

117) ஜய ஜய ராமானுஜா

ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அருளிச்செ ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸுப்ரபாதம்

ஜயஜய யதி ஸார்வபௌமாமலஸ்வார் துப்யம் நம:

வந்தே வேதாந்த
கர்ப்பூர சாமீகரகரண்டகம்
ராமாநுஜார்ய
மார்யாணாம் சூடாமணி மஹர்நிஶம்
(வேதாந்தங்களாகிற கர்ப்பூரத்தைச் சேமித்து வைக்கும் தங்கச் செப்புப் போன்றவரும் நல்லோர்கள் தலையில் சூடும் சூடாமணியாயிருப்பவருமான ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரை எப்போதும் வணங்குகிறேன்)

115) ப ஞ் சாயுதங்களும் இராமானுச முனியாக அவதரித்தன

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த இராமானுச நூற்றந்தாதியில் எம்பெருமான் திருக்கரங்களில் எழுந்தருளியுள்ள பஞ் சாயுதங்களும் இராமானுசராக அவதாரம் செய்ததாக அருளிச்செய்துள்ளார்.

அடையார்கமலத்தலர்மகள் கேள்வன்கையாழியென்னும்
படையோடு நாந்தகமும்படர்தண்டு மொண்சார்ங்க வில்லும்
புடையார் புரிசங்குமிந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென்
றிடையே யிராமாநுசமுனியாயினவிந்நிலத்தே
(இராமானுச நூற் -33)

• ”இலைகளாலே நெருங்கியிருக்கிற தாமரைப்பூவிலேயவதரித்த பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருக்கையிலே ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாயிருக்கிற திருவாழியாழ்வானும், அவனோடு ஒரு கோவையாயிருக்கிற ஸ்ரீ நந்தகமென்னும் பேரையுடைய கட்கமும், ஆச்ரிதரக்ஷணத்தில் பொறுப்பையுடைய ஸ்ரீ கதையும், அதிச்லாக்யமான ஸ்ரீ சார்ங்கமும், புடையாலே தர்சநீயமாய் வலம்புரியென்னும்

திருநெடுந்தாண்டகம் 17 ஆம் பாட்டிற்க
விளக்கவுரையில் நம்குடி என்னாதே தன்
என்கிறாளாயிற்று “ எம்பெருமானார் தர்சனம்
என்னுமாபோலே, நம் ப்ரதிபத்தியாலே சொன்
மாகையன்றிக்கே பெருமாள் “ இராமாநுசனுடைய
என்றே அருளிச்செய்வர். “பெருவிலையனான ரத்நத்
நடுவே இட்டுக்கோர்த்தால் முன்னும் பின்னும் ஒக்க வி
போமாபோலே காண்” என்று பிள்ளான்.

85) எம்பெருமானார் திருவடிகளில் அடிபணி யாதார்க்
திவ்யப்பிரபந்தத்தின் பொருள் விளங்காது

பெரியதிருமொழி (10-4-1) எம்பெருமானார்
பாதத்தில் அந்வயமில்லாதார். பகவத்விஷயத்
சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் அர்த்தவாதமென்றிருப்பர்
ஆனால் ஈடுபாடு உடையோர் ‘பகவத் ப்ரபாவத்து
அவதியில்லாமையாலே சொன்னவை
சொன்னவித்தனை, சொல்லாதது
பெரிதுஎன்றிருப்பார்கள்.

86) காட்டுமன்னார்கோயிலில் வாழும் ஓர் யானை !

திருநெடுந்தாண்டகம் (11) (குணபாலமதயான
பெரிய முதலியார் பக்கல் தமக்குண்டான ஆதரத்தா
மன்னனுடைய வடிவழகையும் செருக்கை
நிலையழகையும் பற்ற உடையவர் குணபால மதயான
என்று – மன்னனாரை அருளிச்செய்வர்.

87) உடையவரை தண்டனிட்ட பெரியநம்பி

திருநெடுந்தாண்டகம் (14) வணங்கினாளே, அஞ்
ஸாத்மித்ததிறேயென்னாக் காலிலே விழுந்த
உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாக நீ
எழுந்தருளுகிறபோது பெரும் கூட்டத்தோடு வருவன
கண்ட மகிழ்ச்சியாலே பெரியநம்பி தெண்டனிட, விந
பாவிப்போமாகில் பெரியநம்பி தெண்டனிட்ட

அங்கீகரிக்க வேண்டியதே என்று பேசாதே எழுந்தருளினார்.(பெரியநம்பியின் சிஷ்யர் இராமானுசர். ஒரு நாள் அவர் தம் சிஷ்யர்கள் புடைசூழ வீதியிலே வந்து கொண்டிருந்தபோது பெரியநம்பி இராமானுசரை நோக்கி தெண்டனிட்டார். அப்போது அவர் ஆசார்யரான பெரியநம்பி தெண்டனிட்டதை ஏற்று கொண்டார். கூடியிருந்த அனைவரும் ஆசார்யரான பெரியநம்பி இவ்வாறு தெண்டனிட்டது தவறல்லவோ சிஷ்யரான நீர் ஏன் அவ்வாறு செய்ததை ஏற்றுக்கொண்டீர் என்று வினவினர். அதைப்பெரியநம்பியிடம் கேளுங்கோள் என்றார் இராமானுசர். அப்போது பெரியநம்பி திருவீதியில் வலம்வந்துகொண்டிருக்கும் இராமானுசரை நான் ஆளவந்தாராகத் தான் பார்த்தேன். அதனால்தெண்டனிட்டேன் என்றார்.

88) நம்பெருமாள் அமுது செய்த பிரஸாதங்களில் அவருடைய கைவிரல்கள் படவில்லையே என்று வருந்திய உடையவர்

'நம்பெருமாள் அமுது செய்யுமத்தை முன்னும் பின்னும் எனக்குக் காட்டிக் கொடுபோநுங்கோள்' என்று நியமிக்க, அவர்களும் கருத்தறியாமற்படி செய்துகொண்டு ஆறுமாஸம் போலே சென்றபின்பு ஒருநாள் பார்த்து இத்தை ஒருநாளாகிலும் குறியழித்திட்டு (கைவிரல்கள் பதிந்திருக்கும்படி அமுதுபடிகளை எடுத்து உண்ணக்கூடாதோ) வைத்தாலாகாதோ' என்றருளிச்செய்தார்.

89) திருமறுமார்பன் ஆழ்வானாக ஆனது

கிடாம்பியாச்சான் ஆழ்வானோடே திருவாய்மொழி கேட்கும் நாளிலே ஒருநாள் தாழ்த்துப்புக. எம்பெருமானார் அவரைப் பார்த்து நீர் எங்கே சென்றீர்? என்று வினவிட கிடாம்பியாச்சான் ஆழ்வானுடைய பகவத்

ஸாளக்ராமகிரிம் நிஷேவ்ய ரம
ராமாநுஜோ(அ)யம் முனி:

(திருவரங்கம்,திருவத்தகிரி, திருவேங்கடம
கருடாசலம் என்னும் திருநாராயணபுரம், ஸிம்ஹாச
ஸ்ரீகூர்மம், புரீஜகந் நாதம் பதரிகாஶ்ர
நைமிஶாரண்யம்,
த்வாரகை, ப்ரயாகை, வடமதுரை, அயோத்யை, க
புஷ்கரம், ஸாளக்ராம மலை ஆகிய இந்த தி
தேஶங்களுக்கு யாத்திரை செய்து ஸ்ரீராமாநுஜ முனீந்
இன்புறுகிறார்)

113) எம்பெருமானாரின் வடிவழகு

பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த ஒரு மு
ஸ்லோகத்தில்

காஷாயஶோபி கமநீய ஶிகாநிவேஶம்
தண்டத்ர-யோஜ்ஜ்வலகரம் விமலோபவீதம்
உத்யத்தி நேஶநிபமுல்லஸதூர்த்வ புண்
ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ த்ருஶோர் மமாக்

(யதிராஜதே ! காஷாயத்தினால் பிரகாசிப்பதும், அழ
சிகையை உடையதும், த்ரிதண்டத்தால் விளங்
திருக்கையை உடையதும், பரிசுத்தமான பூணூ
உடையதும், உதிக்கும் சூரியன் போன்ற
விளங்காநிற்கும் (பன்னிரு) திருமண் காப்புக
உடையதுமான தேரீருடைய திருமேனி என்கண் முன்
(எப்போதும்) பிரகாசிக்கட்டும்) எ
அருளிச்செய்துள்ளனர்..

**114) வேதாந்த விழுப்பொருளைக் காட்டிக்கொடு
இராமானுசரை வணங்குவோம்**

சரணாகதிகத்ய தனியன்:

என்று உபதேசரத்தினமாலையில் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் எம்பெருமானார் அவதரித்தருளிய சித்திரை திருவாதிரையின் சீர்மையைக் கொண்டாடுகிறார்.

111) திருவரங்கத்தில் இராமானுசரை அண்டை கொண்டு வாழ விரும்பிய கூரத்தாழ்வானின் ஏக்கம்

கூரத்தாழ்வான் தாம் அருளிச்செய்த சுந்தர பாஹுஸ்தவம் 120 ஆம் ஶ்லோகத்தில்

விஜ்ஞ ாபநாம் வநகிரீஶ்வர ! ஸத்யரூபாம்
அங்கீ குருஷ்வ கருணார்ணவ ! மாமகீநாம் !
ஸ்ரீ ரங்கதாமநி யதாபுரமேகதோ (அ) ஹம்
ராமாநுஜார்யவஶக: ரிவர்த்திஷீய

(கருணைக் கடலான திருமாலிருஞ் சோலைப் பெருமானே ! உண்மையான அடியேனது விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றியருள வேணும் -- "அடியேன் முன்போலே திருவரங்கம் பெரிய கோயிலிலே ஒரு புறத்திலே ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரை அண்டைகொண்டு வாழவேணும்" (என்பதே அவ்விண்ணப்பம்) என்று இராமானுசருடையப் பெருமையை அருளிச் செய்துள்ளார்.

112) எம்பெருமானார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திவ்யதேசங்கள்

ஸ்ரீபராசர பட்டர் அருளிச்செய்துள்ள முக்த ஶ்லோகத்தில் எம்பெருமானார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திவ்ய தேசங்களை கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவித்துள்ளார்.

ஸ்ரீரங்கம் கரிஶைலமஞ் ஜநகிரிம் தார்க்ஷ்யாத்ரி ஸிம்ஹாசலௌ

ஸ்ரீகூர்மம் புருஷோத்தமம் ச பதரீநாராயணம் நைமிஶம்

ஸ்ரீ மத் த்வாராவதீ ப்ரயாக மதுராயோத்யா கயா புஷ்கரம்

விஷயக்காலக்ஷேப கோஷ்டிக்கு சென்று வந்தேன் எ
பதில் கூறினார். அது கேட்ட எம்பெருமானார் ' இன்றெ
திருவாய்மொழி நிர்வஹித்தான் ? என்று கேட்ட
பிறந்தவாறும்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய
அதில்சொன்ன விஶேஷமென்? என்ன ஒன்
விசேஷமில்லை' என்ன, ஆகில் நீ கேட்டபடியென், அ
சொன்னபடியென்? என்ன, "நிர்வஹிப்பதாக ஆரம்பி
இயல்சொல்லி அநந்தரம் ஆழ்வாருடைய பாரவஶ்யத்
அநுஸந்தித்து நெடும்பே
கண்ணுங்கண்ணீருமாயிருந்து இவ்வாழ்வாரொருவ
இவர்க்கோடுகிற பாவவ்ருத்திக்கு நாமிருந்து பாசுர
கையாவதென்?" என்று இற்றைக்கு விடலாகாதே' எ
விட்டான் என்ன, கேட்டருளி எம்பெருமானார் "எ
பரமசேதநனோ ?" என்றருளிச்செய்தார்.

**90) நண்பகல் என்று கொள்ளாது கூரத்தாழ்வானு
அவர் அமுது செய்தருளும் போது ரகஸ்யார்த்தத்
உபதேசித்த இராமானுசர்**

ஒருவிசை திருக்கோட்டியூர் ந
திருநாளுக்கெழுந்தருளின ஸமயத்திலே இவ்வர்த்தத்
அருளிச்செய்வதாக ஒருஏகாந்த ஸ்தலத்திலே எழுந்த
எம்பெருமானாரையும் கூடக்கொண்டு புக்கராய்,திருப்ப
செய்வானொருவன் உறங்கிக் குறட்டை விடாநி
அவனைக்கண்டு அநர்த்தப்பட்டோம்" என்று அவ்வி
தவிர்த்து மற்றை விசை அருளிச்செய்யக் கேட்ட
எம்பெருமானார் ஆழ்வானகத்தி
அமுதுசெய்திருக்கிறவளவிலே உச்சி வெய்யிலி
தண்டையுங்கொண்டுவந்து புகுந்து நம்பி இவ்வர்த்தத்
ஒருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள் என்றருளிச்செய்
உனக்குச் சொல்லாதிருக்கமாட்டுகிறிலேனிறே' எ
ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

91)இராமானுசர் பராசர பட்டரை பெரிய பிராட்டியார் திருமுன்பு மஞ்சள் நீர் குடிப்பித்து வளர்த்து வந்தது

திருவாசிரியம் --- 1) அனந்தாழ்வான் திருக்கோட்டியூருக்கு நடந்தவிடத்திலே பட்டரைக் கண்டு அவர் திருமேனியிலே இப்படி செய்தானாம். ஆண்டாளுக்கு முந்துற ஒரு பிள்ளையுண்டாய் அவனையிழக்க, ' அந்நுனே செய்ய வொண்ணாது, இவன் ஜீவிக்கவேணும்' என்று எம்பெருமானார் பெரிய பிராட்டியாருக்கு நீராட்டி மஞ் சள் நீர்குடித்த பிள்ளையாக வளர்க்கவேணும் என்று காட்டிக் கொடுத்தருளினாராயிற்று. அந்த வாஸனையாலே ,' பெரியபிராட்டியார் மகன்' என்றுதான் பட்டரை அனந்தாழ்வான் சொல்லுவது.

92) சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவடிகளை என்தலைமேலே தரிக்கப்பெற்றிலேனே என்று வருந்திய உடையவர்.

பெரியதிருவந்தாதி (82) 'பெருமாள் மாயமானையெய்து மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது அடிக் கொதித்து நடக்கமாட்டாமை தளிர்களை முறித்திட்டு அதின் மேலே எழுந்தருளினார் என்று ஒருவன் கவிபாட, எம்பெருமானார் கேட்டருளி மாறியிடுகிற திருவடிகளிலே என் தலையைவைக்கப் பெற்றிலேன் என்றருளிச்செய்தார்.

93) ஆழ்வானின் 'ஏவகார' உரை விளக்கம்

பகவத் விஷயம் (2-10-4) (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யலே) ' இது நம்மாற்செய்து தலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை ஆஶ்ரயிக்குமதொழிய? என்றிந்நுனே ஆழ்வான் ஓருருவிலே பணித்தானாம். அந்நுனும் நிர்வஹிக்கக் கடவது, அன்றிக்கே, கருமவன் பாசம் கழிக்கைக் காகவும்

ஒன்றும் குறையில்லை யோதினோம் - குன்றம்
எடுத்தானடிசே ரிராமாநுசன்றாள்
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி.

என்றுபிள்ளையறங்காவில்லிதாஸர் அருளிச் செ
தனியன் இயல்சாத்தில் ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள
எடுத்தாளப்பட்டது. இந்தப் பாசுரத்தை "குன்றமெடுத்தா
சேர் இராமாநுசன்தாள் பிடித்தார் பிடித்தாரைப் ப
நன்றும் திருவுடையோம். அத்தை மாறி
தெவ்வுயிர்க்கும் ஒன்றும் குறையில்லை – ஒன்
குறைவில்லாதபடி நிறைவாக ஓதினோம்" என்று அந்வ
கொள்ளவேண்டும்.

110.) உபதேச ரத்தினமாலையில் சித்தி
திருவாதிரையின் பெருமை

இன்றுலகீர் சித்திரையிலேய்ந்த திருவாதிரைநா
என்றையினுமின்றிதனுக் கேற்ற மென்தாள்
என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன் கேண்மி னெதிராசர் தம்பிறப்பா
நாற்றிசையும் கொண்டாடும் நாள் (27)

ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும்
வாழ்வான நாள் நமக்கு மண்ணுலகீர் -- ஏழ்பாரு
முய்ய வெதிராசருதித்தருளும் சித்திரையில்
செய்யதிருவாதிரை.(28)

எந்தையெதிராச ரிவ்வுலகி லெந்தமக்கா
வந்துதித்த நாளென்னும் வாசியினால் -- இந்தத்
திருவாதிரை தன்னின் சீர்மைதனை நெஞ்சே
ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர். (29)

பின்பு அருளாளப்பெருமாள் அருளாலே உடையவரிடம் தோற்று அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து "அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்" என்று திருநாமம் பெற்றார்.

105. ஸ்ரீ ராமாயணமும் த்வயமும் ஒன்றே

(பெரிய) திருமலை நம்பி உடையவருக்கு ஸ்ரீராமாயணத்தை த்வய பரமாக அர்த்தம் அருளிச்செய்தார்.

106. திருக்குறுங்குடி நம்பி வைஷ்ணவ நம்பியானார்

உடையவர் திருக்குறுங்குடி நின்ற நம்பிக்கு த்வயத்தை உபதேஶித்து "வைஷ்ணவ நம்பி" என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார்.

107. கூரத்தாழ்வானின் ஏக்கம்

உடையவர் ஓர் ஊமைக்குத் தம்முடைய திருமேனியை ரக்ஷமாகக் காட்டியருள, அதைக் கண்ட கூரத்தாழ்வான் மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து " ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய்ப் பிறக்கப் பெற்றிலேனே" என்று வருத்தமுற்றார்.

108. நாலூரானுக்கு நற்கதியருளவேண்டி நின்ற கூரத்தாழ்வான்

கூரத்தாழ்வான் உடையவர் நியமனப்படி வரதராஜஸ்தவம் செய்தருளி, நெஞ் சென்னும் உட்கண்ணால் பெருமாளையும் உடையவரையும் காண்பதற்கும்,நான் பெற்ற பேறு நாலூரான் பெறுவதற்கும் வரதராஜனிடம் வரம்பெற்றார்.

109. இராமானுசன் தாள் பிடித்தார் பெற்ற பேறு

நன்றுந் திருவுடையோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும்

உழன்றுய்கைக்காகவும் என்றிந்நுனே எம்பெருமா
அருளிச்செய்யும்படி.

94) சீறுகின்ற சிங்கம் தன் குட்டிக்குப் பால் கொடுக்குமே

பகவத் விஷயம் (3-6-6) (அடிக்கீழ்ப்புகநி
செங்கண்மால்) 'ஹிரண்யன் பக்கல் சீற்ற
செல்லாநிற்க ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்
கிட்டலாயிருந்தபடி எந்நுனே? என்று எம்பெருமானா
சிலர்கேட்க, 'ஸிம்ஹம் ஆனைமேலே சீறினா
குட்டிக்கு முலையுண்ணலாம்படியிருக்குமிறே' எ
அருளிச்செய்தார். 'ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே அவ
விரோதிகள் மேலே சீறின சீற்றமானால் பின்
அவர்களுக்கு அணையவொண்ணாதபடி யிருக்குமே
என்று அருளிச்செய்தார்.

95) கிடாம்பியாச்சான் முதுகிலே ஓர் அடி எ
உடையவர். ஏன் ? எதற்கு?

பகவத் விஷயம் (4-82) (பணிமானம்பிழையா
அடியேனைப் பணி கொண்ட),,,, இந்கே அருளிச்செய்
வார்த்தை எழுந்தருளியிருக்கிற மடத்திலே
வைஷ்ணவர்கள் அமுதுசெய்யாநிற்க, ஆச்ச
தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர் ஓரருகே சாய நி
பரிமாறினார், அத்தை உடையவர் கண்டு ஓடிவ
முதுகிலே மோதி, நேரே நின்றன்றோவுடோ பரிமாறு
என்றார், என்ன, ஆச்சான் "பணிமானம் பிழையா
அடியேனைப் பணிகொண்ட' என்று பணித்தான்.

96) கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அபசாரப்பட்ட வண்ணானு
கலியுகத்திலே குற்றம் பொறுத்தமை

பகவத் விஷயம் (5-10-6) ஒருநாள் ஸ்ரீ வைஷ்
வண்ணத்தான் திருப்பரிவட்டந்துகளை அழகிதாய வ
எம்பெருமானார்க்குக் கொண்டு வந்து காட்ட

த்ருப்தராய் இவனையுங்கூடக் கொண்டு பெருமாள் பாடேபுக்கு ‘நாயன் இவன் திருவரைக்கீடாம்படி இவற்றைத்தொட்டபடி (இடுப்பிலே நன்றாகப் பொருந்தும்படி துணிகளைச் சலவைசெய்து கொண்டுவந்ததை) பார்த்தருள வேணும்’ என்று காட்ட கண்டு போரவுகந்தருளி எம்பெருமானாரை அருள்பாடிட்டு இவனுக்காகக் கம்ஸனுடைய ஈரந்கொல்லி நம். திறத்திற் பண்ணின குற்றம் பொறுத்தோம்’ என்று திருவுள்ளமானார்.

97) திருவாய்மொழி விளக்க உரையில் ஒரு தொட்டில் குழந்தை

பகவத் விஷயம் (5-10-6) நின்ற வாறுமிருந்தவாறுந் கிடந்தவாறும்’ என்று ஆழ்வார் பாடாநிற்க இவையெல்லாம் தொட்டிலிலே என்றருளிச்செய்தார் எம்பெருமானார். தொட்டிற் பழுவைப் (கயிற்றை) பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்படியும். தரித்து நிற்கமாட்டாமை சாய்ந்து கிடக்கும்படியும் சொல்லுகிறது.

98) உடையவர் வாழித் திருநாமமும் ஆர்த்திப் பிரபந்த பாசுரங்களும்

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த ஆர்த்திப் பிரபந்தம் என்னும் நூலில் 30, 31 மற்றும் 32 ஆகிய பாசுலரங்களில் எம்பெருமானாரைப் போற்றி புகழ்ந்துள்ளார். இவற்றை வாழித் திருநாமங்களாக நாம் கொண்டுள்ளோம்.

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள் வாழி
திருவரையிற் சாத்திய செந்துவராடை வாழி
ஏராரும்செய்யவடிவு எப்பொழுதும்வாழி
இலங்கிய முந்நூல் வாழி இணைத்தோள்கள் வாழி

எம்பெருமானைத் தவிரப் பயன் வேறு எதை நினைத்துப்பார்க்காத அநந்யப்ரயோஜநரேயாவார் அவர்கள் இக்கரையான மண்ணுலகில் கா கிடைக்கமாட்டார்கள். அவர்களை விரஜாநதி அக்கரையில் காணலாம். மேலும் அந ப்ரயோஜனனானஒரு ப்ரபந்நனை க்ஷாமகாலத் அடையாளம் காணலாம். க்ஷாம காலமாவது அர்ச்சாவ அனுபவம் கிடைக்காதொழியும் காலம். ஆக்காலத்தி ப்ரபன்னன் உபாயாந்தரங்களில் செல் உறுதிப்பாட்டுடன் இருப்பான். அவனுடைய அநுஷ்டா விசேஷ காலந்களில் அவன் செய்யும் ஸங்கல்பத்தின அறிந்து கொள்ளலாம். ஆவன் பகவானுடைய ஆஜ் யை கைங்கர்ய ரூபமாகவே கொண்டு ஸ கர்மங்களையும் செய்து வருவான்.

102. கூரத்தாழ்வான் எவ்வாறு சரமஶ்லோகத் அர்த்தத்தை உடையவரிடமிருந்து கேட்டார்?

சுரத்தாழ்வான் ஒரு மாஸம் உபவாஸம் இரு உடையவரிடமிருந்து சரமஶ்லோகார்த்தம் கேட்டார்.

103. உடையவர் லக்ஷ்மண முனி என்னும் திருநா பெற்றது எப்போது?

உடையவர் ஆழ்வார் திருவரங்குகப் பெருமாளை ஸந்நிதியில் ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்திற்கு அர்த் “ஆசார்யனே உபாயம்” என்னும் அர்த்தம் ஆகியவற்ற பெற்று ” ”லக்ஷ்மணமுனி” என்னும் திருநாமத்தை பெற்றார்.

104.யஜ்ஞ மூர்த்தி அருளாளப் பெரும எம்பெருமானாராக ஆனார்

யஜ்ஞ மூர்த்தி என்ற அத்வைதியான மஹாவித் உடையவரிடத்தில் பதினேழுநாள் தர்க்கவாதம் செ

தோற்றும் உபாய உபேயங்கள் இருக்குமாறு எந்நுனே என்று கேட்க,

முதலியாண்டான் உடனே, “பொருந்தவிட்ட திருவடிமலர்கள் உபாயம், திருமேனி உபேயம் எம்பெருமானாரை ஒழிந்தபோது, உசாத்துணை ஏத்தின ஆழ்வார்கள் என்று அறுதியிட்டிருப்பேன், அநந்யப்ரயோஜனராயிருப்பார் இக்கரையில் கிடையாமையாலே, அது எந்நுனே என்னில் ப்ரபந்நனுடைய அனுஷ்டானம் விசேஷ திவஸங்களிலே காணலாம். அநந்ய ப்ரயோஜநரை விரஜைக்கு அக்கரையில் காணலாம் என்று கேட்டிருக்கையாலே இப்படி அநுஸந்திப்பேன்” என்று அருளிச்செய்தார்

(முதலியாண்டான் நம்பெருமாளின் திருமேனி அழகில் மிகவும் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, ஆழ்வான் முதலியாண்டானை நோக்கி, “ அர்ச்சாவதார அநுபவத்தில் முழ்கியிருக்கும் இவ்வளவில் தேவரீர் அறுதியிடும் உபாய உபேயங்கள் யாவை?” என்று கேட்டார். முதலியாண்டான் சாஸ்த்ரார்த்த விசாரத்தில் அப்போது மனம் செலுத்தவில்லை, அவருக்கு நம்பெருமாளே உபாய உபேயங்கள் என்று திருவுள்ளத்திற்பட்டு அருளிய வார்த்தை, நம்பெருமாள் ஆஸநபத்மத்திலே பொருந்தி விட்ட திருவடிமலர்களே உபாயம், திருமேனியே உபேயம். அர்ச்சாவதார மூர்த்திகளின் திருமேனிக்கு அவ்வாறே நம்பெருமாளுடைய திருமேனி அனுபவத்தையே உபேயமாக அறுதியிட்டிருந்தார். ஆதலால் அத்தகைய அனுபவத்துக்கு எம்பெருமானாரே உசாத்துணையாக இருப்பார். அவரையொழிந்தபோது ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களே அவ்வனுபவத்துக்கு வளர்க்கும் துணையாயிருக்கும். அத்தகையதான உயர்ந்த அனுபவத்துக்கு உரியோர் யார் எனின்,

சோராத செய்ய முகச்சோதி வாழி
தூமுறுவல் வாழி துணைமலர்க் கண்
வாழி
ஈராறு திருநாமமணிந்த எழில் வாழி
இனித்திருப்போடெழில் 0 ஞானமுத்தி
வாழியே

அறுசமயச் செடியதனை யடியறுத்த
வாழியே
அடர்ந்து வரும் குதிட்டிக
யறத்துரந்தான் வாழியே
செறுகலியைச் சிறிதுமறத் தீர்த்துவிட்ட
வாழியே
தென்னரங்கர் செல்வமுற்
திருத்திவைத்தான் வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்
வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரை செய்த தமிழ்மறை வளர்த்த
வாழியே
அறம்மிகுநற்பெரும்பூதுார் அவதரித்தான்
அழகாரும் எதிராசர் அடியிணை
வாழியே

சங்கர பாற்கரயாதவ பாட்டப்பிரபா
தங்கள் மதம்
சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரெ
சதுமறைவாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலியிங்கினிவீறு நமக்கிலை யெ
மிகத்தளர்நாள்
மேதினி ந0 சுமைய
மெனத்துயிர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளி பராங்குச முன்ன
வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்

மன்னிய தென்னரநுகாபுரி மாமரை மற்று முவந்திடுநாள்
செங்கயல் வாவிகள் சூழ் வயல் நாளும்சிறந்த பெரும்பூதூர்ச்

சீமானிளையாழ்வார்வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே.

99) உடையவருக்கு ஒரு பல்லாண்டு

வாழியெதிராசன் வாழியெதிராசன்
வாழியெதிராசனெனவாழ்த்துவார்-- வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார், தாளிணையில்
வாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை. (ஆர்த்திப் பிரபந்தம் பாசுரம்- 1)

என்று மணவாளமாமுனிகள் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ளார்.

இதற்கு "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், " பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகரா யிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவத விஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலும் அந்த வைதிக நிர்த்தேஶத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய திருவடிகளிலே வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶ்ரேஷ்டராவார்களென்றுமாம், வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவெனச் சொல்லும் வாழி என்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களா ஶாஸநமுண்டாயிறேயிருப்பது" என்று பிள்ளைலோகம் ஜீயர் இந்தப் பாசுரத்திற்கு வ்யாக்கியானம் இட்டு அருளியுள்ளார்.

100) பரமபதத்தின் எல்லை எங்கே ஆரம்பம்

உடையவர் திருக்குருகூரில் நம்மாழ்வா பொலிந்து நின்றபிரானையும் மங்களாசாஸனம் செ எழுந்தருளியபோது

"இதுவோ திருநகரி இவ்வாறோ தண்பொருநல்
இதுவோ பரமபதத்தெல்லை --இதுவோதான்
வேதம் தமிழ் செய்த மெய்ப்பொருட்கும்
உட்பொருளாய் ஓதும் சடகோபன் ஊர் !

101. உடையவர் காலத்தில் அழகிய மணவாளனுக் கோடை உத்ஸவம் எங்கே நடந்தது ?

இப்படி உடையவர் ஒவ்வொரு நாட உத்ஸவமாய் நடத்திக் கொண்டு ஆழ்வார் வைபவத்தையும் அவர்கள் அருளிச்செ திவ்யப்பிரபந்தங்களையும் குறையின்றி வளர்த் கொண்டு வாழுகிற நாளில்.

இசைந்த பண்ணிசைதாளம் எழுநூறு தம்பிரான்மார்
வசந்தவண்ண எழில்நாமமும் மதிப்படைன் பாடவே
உசந்த ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்தில்
உகந்து கொத்திலுள்ளோர் உபசாரம் செய்யவே.

ஏன்கிறபடியே ஒருநாள் நம்பெருமாள் ஆயிரக்க திருமண்டபத்தின்மேல் கோடை கொண்டாடி உல வரும்போது முதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானும் உ கூடிப் பெருமாளை அனுபவித்துக் கொ ஸேவித்துநின்றனர்.

அப்போது ஆழ்வான் முதலியாண்டானைப் பார் நம்பெருமாள் அநுபவத்தின் வெளிப்பாட்டில் தேவரீருக்